

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

71. Dala ägor, Ekeby sn, Göstrings hd.

Pl. XXIV. Fig. 1 (B. 879).

Litteratur: B. 879; L. 1189; W. 170; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 707; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT.*, I, s. 77; *Reseber.* 1870, s. 39.

C. F. Nordenskjöld lämnar följande redogörelse för vad han förnummit rörande runstenen: »Den för *Dala* egor uppgifna runstenen har af alla, som hittills sökt den, ej kunnat återfinnas. Den sades vara nedlagd uti stenfoten till en på »Heden» bygd stuga, men kunde icke heller der upptäckas, när stugan för några år tillbaka blef nedrifven. Runstenen lär stå utmed forna gamla vägen.» Vidare omtalas, att en gravkista av sten med ett skelett anträffats vid en uppstående sten i närheten, men att runstenen hade något samband därmed, är ju icke ådagalagt.

För kännedomen om ristningen på den försvunna runstenen är alltså B. 879, som har överskriften »I Dalbys ägor», vår enda källa. Enligt där angivna mått har runstenen varit 1,78 m hög, 36 cm bred vid nedersta ristningen. Runorna hava varit långa, uti inskriftens början 21 cm, i mittraden 24 cm, de kortaste runorna 17 cm. Ämnet har säkerligen varit granit.

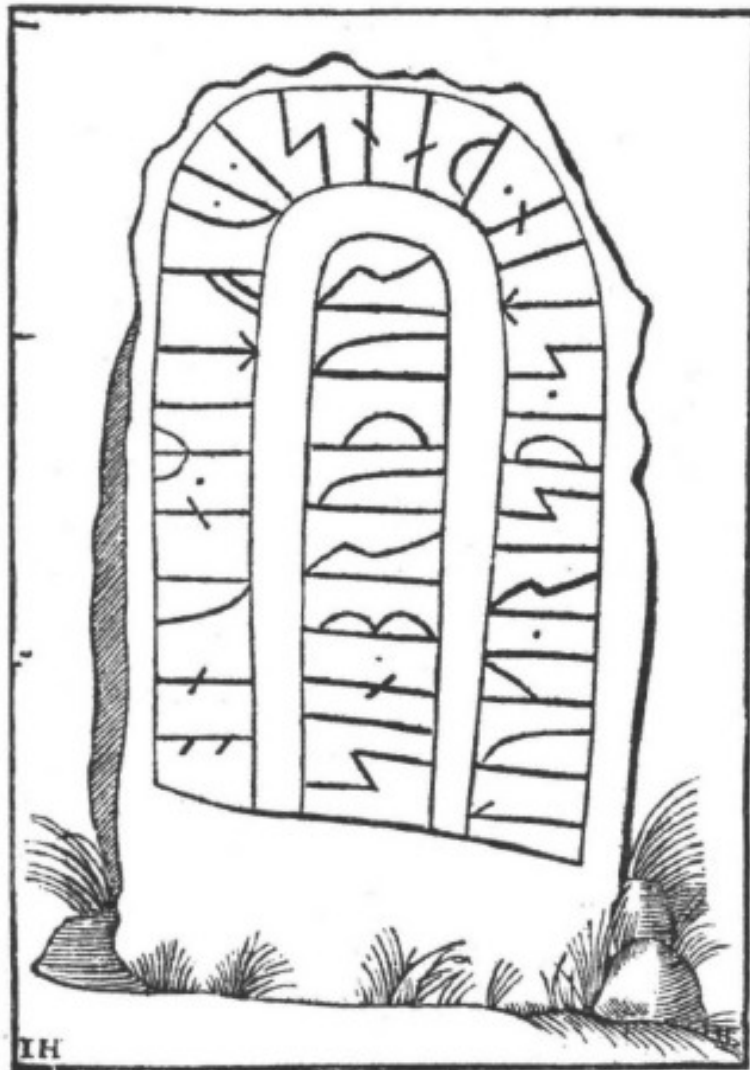
Inskriften utgöres enligt B. 879 av följande runor:

Huvudslingan: luki · rispi · stin · pansi · yftir · auno Mittraden: sin · brupur
 5 10 15 20 25 30 35

Om slingans raka gränslinie nedåt läses som runan **i**, erhålles uti inskriftens början **iluki**, vilket vore det ej ovanliga namnet *Illugi*. Det är emellertid mycket ovisst, om en sådan läsning åsyftats, då denna linie alls icke är jämlöpande med runorna utan krökt liksom vid de övriga radernas ända, där den icke skall läsas som runa. Av teckningen får man ovillkorligen det intrycket, att inskriftens första namn är **luki**. Lundgren, *Personnamn*, s. 171, sammanställer härmed ortnamnet *Locastum*, *Lukasta* Lockesta, Husby-Långhundra sn, Uppl.

Namnet *Auni* förekommer enligt Bugge (*Lind, Norsk-isl. dopnamn*, sp. 106) på Alstadstenen, Toten i Norge (900-talet), dock ej fullt säkert. Detta namn finnes här i ack. sing. **auno** *Øna*, vars nasalerade slutvokal även hos denna runsten antyder en viss ålderdomlighet, vilken för övrigt betygas genom ristningens utseende: de långa runorna och saknaden av ormhuvad och stjärt samt prep. **yftir**.

Översättning: Loki reste denna sten efter Öne, sin broder.

IH

1. Ög. 71. Dala (B. 879).